

ALİ İFFET

GAZELLERİM

İSTANBUL
"Nümune" Matbaası
1937

Sayın okuyucularıma

«Gazellerım» nam ve ünvanı altında Gazellerimin bir kısmının olsun tab ü neşri dâima müstağraki iltifatları bulunduğum Şiir ü edep üstatlarımız tarafından emr ve talep buyurulmuş idi. Merhum Nacinin dediği gibi :

*Efkârım eğerçe Nazme mail
Halim değil intizamı kabil*

Tabiatında yaradılmış bir aciz olduğum için Gazellerimi bir yere toplayıp mevkiî intişare koymak hususunda ihmalım devam etmekte iken üstadanı müşarünileyhim taraflarından lütfen takrızlar ihdası başladı.

Artık olbaptaki ihmalımın terki bir fariza hükmüne girmiş oldu. Bir müddet çalıştım ve bu eser meydana çıktı.

Şu ciheti de arz etmekten kendimi alamam ki malûm olduğu üzere beşer için dünyada mutlak surette saadet olamaz. Nisbi bir saadet varsada oda - zannı acizanemce - sureti telekkiye göre şekli ve derecesi değişir. İşte bu nazariyeye binaendirki aciziniz bu gün kendimi dünyanın en büyük bahtıyarı adederim. Çünkü en büyük Edep ve İrfan üstadlarımızın iltifatlarına ve müfrit teltiflerine mazharım.

Naçiz eserime hakiki bir şeref ve kıymet veren takrizler tarihi vurudları sırasınca dercedilmiştir.

Yüksek kalemleri, âşik gönüllere kevserler içiren o muazzam ve muhterem üstatlarımıza şuracıkta da umk ruhumdan gelen şükranlarımı ve minetdarlıklarımı arzederim.

«Delilik» unvanı tahtında derdesti tab olan diğer bir eserimle beraber bu naçiz «Gazellerim» öyle tahmin ederim ki divan edebiyatının parlak bir hatimesi olacaktır Tefikallahtandır.

10 Teşrinevvel 937

ALİ İFFET

**Pek muhterem üstadım Ebülfazl velkemat
Bay Tahir Olgunun belîğ takrizleridir.**

TEBRİK

Nadır iken tevafuku siyretle suratın
Üymüş tamam ism ü müseması İffetin
Zatındaki Kemalü fezail sözündede
Parlar güneş misali o sahip faziletin
Gencinei hakayık olan kalbi enveri
Deryayı bigiranidir ilham ü hikmetin
Gevhernisari marifet olmakta daima
Her mevcei hürüşü o bahri hakikatın
Tabî belîği bir yemi feyyazi bi ruküd
Eşarı sanihati güzini muhabetin
Her nazmı abdari tesavuf mealinin
Fevkünde kadri mertebai şairiyein
Ah ettirir gazelleri' âşik gönüllere
Kim her biri terenümidir sirrühahdetin
Kalmıştı gizli hayli zamandır bu layıhat
Erbabı dil çekerdi onun derdı hasretin
Aşkehlinin derunune tabi getirdi şevk
Olsun medit afiyeti, ömrü hazretin
Tahir; Cenabı şairi tebrik eder, derim:
Matbüdür gazelleri üstat İffetin.

TAHIR OLGUN

**Şir ü edebın büyük üstatlarından Reisülarifin
pek muhterem hocamız Bay Mecdi Abdülaziz
hazretlerinin kımetli tohfeleridir.**

Ali İffet denilen zatı sütüde haslet
Şairi mahiri danayı bediülkudret.
Ateşi aşk ile Mecnuna verir derdi elim,
Firkati yari ile buldu kemali şöhet.
Cisminin zereleri olsada bir narı cehim,
Kalbine gıbta eder nuru riyazı cennet
Söz bilir güfteleri şiiiri münakahtır hep
Kudreti zatına sermaye, füyuzu fitret.
Ali İffet dime bir şairi yekta dimedir,
Ali İffet dime baştan başa bir ulviyet.
Daima tarzı tagazzülde terennüm eyler,
Şiiri vadii taaşşukta nidayi hasret.
İbtılâ kendisine baisi feyz olmuştur,
Aşka feyzi tecelli de beladır devlet.
Neşri asarı ile kendini tebrik ederim,
Yaşasın, bin yaşasın iffeti ulvi hilkat.
Tarzı küftarımı Mecdi gibi herkes begenir
Okuyanlar elemi aşkına eyler hayret.

ABDÜLAZİZ MECDİ

**Gencinei fazlü kemal İbnülemin Mahmut
Kemal üstadımızın lütfettikleri takrizi nefisdir.**

İffetin şiiri dil avizini takdir ederim
Çünkü ibraz ediyor aşkını her beyti zarif
Ona şair de derim, aşıkı sadık da derim
Şiirini aşk ile mezc eylemiş ol merdi arif
Ne gazeller ki güzeller bile meclub oluyor
Cezbi kalp etmede elhak o Suhan sazı afif
Eylemişler şuara, şiirini tarife şıtab
Şair olsaydım eğer bende ederdim tarif
Şair olsam da cesaret edemem tarife
Korkarım ki ederim kadrini îbelki tahfif
Aczimi muterifim, vâsfına kadir değilim
Böyle rengin eseri kabil olurmu tavsif
Şiirü şair ne demekdir- onu erbabı bilir
Laf ile hakü hakikat edilirmi tahrif
Bikri mazmumuna hayran ederek merdü-zeni
Yaşasın yüz sene, İffet yazarak şiiri lâtif.

19 Nisan 1937

İbnilemin MAHMUT KEMAL

**Kuvvei edebiyeye ve kudreti şairanesi emsalsiz,
edibilebib ve arif zarif bay Remzinin enfes takriz-
leridir.**

Şair cenabı İffet	— hemnamı şiriyezdan
Düldül Süvari hikmet	— merdi edibi meydan
Güftarı paki mümtaz	— eşarı gülşeni raz
Tarzı gazelde icaz	— gösterdi ol sühandan
Her mısraı murassa	— kevherledir mülemma
Ebyatı pek müsanna	— göya birer nekindan
Yok yok o şiiri âli	— olmaz küher misali
Ruhulbeyan meali	— fehmetmez ehli ebdan
Zibayişi mecamî	— mecmuayi bedayi
Olsun cihanda lâmi	— döndükçe çarhı devdan

AHMED REMZİ

İrfan ü kemali cümlece müsellemin Namık Kemal zade merhum Bay Ali Ekrem'in kalbimize hüzün ve matem veren nefis takrizleridir

Takrizi naçiz

«Gazellerim»... bu küçük bir risaledir amm
bütün meani ve elfazi necm necm baka

Eserki maşrıkı ruh aferini âlemde
Kemali fazlû belâgatle şemsi müstesna

Güzide mübdii yarı cenan «Ali İffet»
Ki kalp safidir ayinei ziyayi heda,

O aşıkı ezeli tabişi resulullah,
O mesti badei vahdet, o arifi mevlâ

Benim enisi hayatım, habibi canımdır;
Tevazuundaki ulvî necabetin hatta

Kemali şanına hayranım: ondan öğrendim
Ne lütfu hak imiş insana feyzi istigna!

Lisani şirine agah olunca anlarsın
Nasıl serairi kur'anı eyleyor ifşa:

«Gazellerim» deki her mısraı münevvisi ruh
Nigahı hazreti cibrile benzetilse reva!

«Gazellerim» ki benim «İffeti» m dimektir, hep
Birer neşidei vicdan, birer hitabı vefa

O kalbi genzi hafadan nasib alan arif
İlâhi, bulsun ecelli meramıyla sefa.

Duası şimdi budur «Ekrem» in, değil şimdi
Minelezel onun ahenki ruhudur bu dua.

ALİ EKREM BÜLAYIR

**Eski Darülfünun edebiyatı İraniye muktedir
müderris, büyük edip züfünunumuz ve mümtaz
şairi hakimimiz pek muhterem üstadı irfanımız
Bay Feridin enfes takrizleridir**

Şairi nadire gü bay iffet
Etti eş'arını cemü tedvin
Tab'ı nekâdının ibdaatı
Kariin zevkini eyler tatmin
Muntazam silsilei efkârı
Hislerl ceyyid ü üslubu metin
Şiir ile Hikmeti mezc eyliyerek
Vermiş asarına bir şekli güzün
Ruhu Nef'i ve Nedim ü Nabi
Nazmı renginini eyler tahsin
Kudema tarzı diye tân etme
Hüsne tesir edemez devrisinin
Bin yıl evvel ne ise hüsnü beşer
Yine aynile odur ey hutbin
Yenisi eskisi olmaz hüsnün
Bunu tasdik eder erbabı yakın
Aferin tab'ına ey kâni hüner!
Tân eden cahile bihat nefrin

25 Ağustos 1937

FERİT

Şiir ü edebte emsal ü akranı meyanında pek
mümtaz bir mevkiil bulunan şairi mahir muhterem
muallim Bay Abdurrahman Şerefin kıymetli
takrizleridir.

Üstadı Edeb ve Hikmet Ali İffet Beyefendinin «Ga-
zellerim» namındaki eseri pürhünerlerine göy» bir tak-
rizdir.

Ezelden akseder çerha demadem nale hilkatten
Sema yıldızle memlu eşki çeşmi ademiyyetden
Gülen var, ağlayan var gerçi rengâ renktir âlem
Hafî bir sır, fakat' halâ açılmaz ruha kesretten
Cihan bir gülşeni beytülademdir çeşmi akilde
Sehabî girye çağlar aksi avazı meserretten
Gül ümidi solgun, bülbülü hicranı eşk alut
Türabı dehr feyiz almış meğer seyli nedametten
Yanar avizei ikbalî dünya sözi ifganla
Erir şemi halayık ateşi esrari kudretten
Ne mevca mevc ışıklar var, ne rengâ renk akşamlar
Yaşar koynunda zeratın derin bir cılve hikmetten
«Elest» in bankî duraduru ürperdikçe, dillerde
Düşer bir katrei billuru lezzet keisi vahdetten
O keisi vahdetin bir lemai ülyasıdır sevda
Ki gülkün buseler isareder ervaha lezzetten
Cihan yeldası Hurşit imehabbetle münevverdir
Gönüller cabeca ecramıdır ağlar şetaretten
Budur sermayei âlem, nasibi hamei şair
Bu ateştir akan her lâhze mizabı hakikatten

Muhabbet, meyvai memnui hikmettir ki renk almış
Lebi dildarile bir kıp kızıl g lزاری şehvetten
Sabalardır nihali aşkı tehiz eyler efganlar
G l stanlar solar, solmaz gönüller badi hasretten
 akarken berk  hülya rizi aşk afak   enf sde
Düşer bir mevsimi Nisanı hikmet ebri zulmetten
Dogurmaz madei eyyam artık tıflı aşk asa
O timsali emel ayrılmasın ağışu himmetten
Cihanda kıl  kalı aşk bitmez, bi tenahidir
Temaşa kıl tecelliyatı bir mir'atı ibretten
Ne g lruhsardır maksudu aşık, ne lebi rengin
Garaz kavrulmadır manendi bülbül hissi gayretten
Meramın anlamaksa gavri esrari muhabbet ne
G z n ayrılmasın şam   seher asarı «İffet» den
Kulubu aşıkına bir sehabı rahmet olmuştur
O müstesna gazellerkim s z lm ş kalbi hazretten
Deruni saffetinden zinet almış ruhu eşarı
Lisani kalida halı gibi azade külfetten
Evet, muhtacı ziver tinetinde naks olanlardır
Olur vareste simayi cevahir kayd zinetten
O feyza feyz divanı hüner bir ırkı manadır
Nişandır her gazel fevarei Firdevs nimetten
Veya g ller ki : evrakında şebnem nuru kevserdir.
Nihali hürdür yahut baharı ş ir cennetden
Havayı  tnakinden düşer badiseba baygın
Güneşlerdir ki kopmuş kakkahati rengi hayretten
«Şeref» gerçi beyanın sihre benzer, bunda şek yoktur
Yine aciz kalırsın hazrete takdir kıymetten
Nasıl tabir edersen handei eş'ari  stadı
Hicab eyler elinde hamei icaz nisbetten
Heman tebşir ed b tab'ın hüda yararı g ld rs n
Ediban hissement olsun biraz malı ganimetden

Muallim ABDURRAHMAN ŞEREF

Şairi şirin zeban ve edibi mucızbeyan pek muhterem kardaşım Bay Suut Yavsînin lâtif takrizidir.

Takatdümei naçiz kemterane

Dinse lâyük nümunei icaz
Hazreti İffetin gazellerine
Yeridir etse davalı ruhan
Her biri alemin güzellerine
Kisve-i tabi pek yaraştı, Suut !
Hüsnü matbuû bi bedellerine
Dilerim kadrınaşinasanın
Geçmesin na sütte ellerine
O mesîha nefes sühanverî hak
Nail etsin bütün emellerine
Mürdediller bulur sefai hayat
Sazî şirin dokunsa tellerine.

SUUT YAVSÎ

Pek münakkah şiir söylemekte ve bakir mazmunlar bulmakta mahareti cümlece müsellemler bulunan mümtaz üstatlarımızdan Bay Hüseyin Siretin müstesna takrizleridir.

*«Pek muhterem üstadı irfanımız vefakâr kardaşım
Bay Ali İffet»*

İffet gibi nadir bulunur sahibi irfan
İrfanı cıbillisi kadar kendi de insan
Bir menbaı rahm ü şefekat kalbi rakiki
Her katresi bir göz yaşı, her nale şehiki
Yoktur yetişen kâbına vadii vefada
Daim aranır kendisi bezmi ürefada
Bir öyle semaparei saffet ki zamiri
Vıcdani melâiktir onun, varsa naziri
Meşcerleri var ahı gariban gibi nalân
İrmakları var çeşmi yetiman gibi giryan
Baştan başa eş'arı hoş ayenda, samimi
Pürâşk ü vefa kalbinin ezharı harimi
Gezmekte hiyabani sûtürinde gazalân
Nüzhetkehi manası sefa bahşı gülüstan
Her bir gazelin beyti birer lanei şair
Eslâhı edeb şevk ile olmakta müşair
Temsil ediyor hali hazandide hezarı
Kış mevsimi yollarda arar köhne baharı

Hayretzede bir şairi dilhastai hicran
Emvacı sevhil gibi nalân ü perişan
Mecmuai nadide sinin bir gazelinde
Tasvir ediyor cinneti bir başka zeminde
Bin şevk ile olmuş ürefa kendine peyrev
Her şahî gazel goncesi bir namiyei nev
Açmış rehi nareftei vadii cünunu
Göstermiş Ahillaya bev adii cünunu
Abidleri var mabedinin, subhası zincir
Mihrabı tecelli kedei cilvei takdir
Top kandili zulmette süreyya gibi menzur
Mestanelerin aklı kanadilde bir nur
Munlâyî cünun şerh ediyor metni bütünü
Bi savt ü huruf anlatıyor dersi cünunu
Açmış şebi yeldadan ufuklarda sahife
Yapmış nice ecramı semavata halife
Kürsüden eder âlemi miraci temaşa
Olmuş peri cibrili emin, rahlesi göya
Sahbayı huruşan dolu minayi cünundan
Bir katre içen ders verir akla fünundau
Tadat edemem ordaki halâtı garibi
Meşhudum olan feyzi kemalatı garibi
(İffet) beni eylerdi gazelgöluga davet
Bilmezdi ki tanzirine yok bende liyakat
Feyzi nefesi eyledi ahir bana tesir
İttim şu kasidem ile şeydalığı tasvir
Bir gonceli şebrenki bu, ilhamı cünunun
Her jalei menkutu, süvedası derunun
«İffet» bana bak garkai envari cenunum
Gör kendini ayinei didar cünunum

HÜSEYİN SİRET

İrfan ve kemalinin derecesi, hakikaten derecesiz bulunan büyük üstadımız şeyhül'üdeba pek muhterem Bay Muhiddin Raifin belîğ takrizleridir

Ali İffet kardaşıme !

Cenabı İffeto yekta edibi dilkeş eda.
O serfirazı afifi muaşiri şua.
Bugün gazellerini bir kitap şeklinde
Çıkartub eyledi zibi mehafili ürefa
Bütün şevahidi irfanıdır sünühatı
Revadır ehli dil eyleyse hirzcan hakka
Yegâne hüsrevi avrenki mülkü manadır
Denilse dir bülegayi zemanı amenna
Fesahat isrini terk eylemez bir üftade
Belâgat, emrine amade çakeri edna
Meyi beyanına tesnimi vahiy dildade
Nişatı ruhuna sehbayı aşk neş'e keda
Sıpihri şiiri eder garkı pertevi icaz
Dogunca maşırıkı tab'ında neyiri mana
Kulubu eylese teshir çokmu eş'arı
Periyi mehveşi ilhame kalbidir meva
Cenanı halisi mir'atı pâk sıdku sefa
Vücudü muhteremi bi behası mahzi vefa
Surudu dembedemi gülüstani tab'ında

Bahar içinde bahari bedii şevk efza
Egerçi vacibedir bence mithatı şanı
Tenimde kaldığı müddetçe meddi aha sada
O bir cihanı edebtir nasıl olur mümkün ?
Anın senasını hakkile eylemek ifa
Felekte neşri ziya eyledikçe mührü münir
Semaya doğru edildikçe ref'i desti dua
Kemali İzzü selâmetle payidar olsun
Vücududur teni manaya ruhu şaşaaza

MUHİDDİN RAİF

Şairi şehir ve edibi mahir pek muhterem kar-
m Bay Mithat Cemalin müstesna takrizleridir

İffet kardeşime

Türk edebiyatını en uzak mazişinden bugünkü
Çehresine kadar tanıyarak, tadarak şairliğine
Bu kıymetida ilâye eden Ali İffet, bize eski şekiller
Altında yeni şiirler yazdı. Bu eski elbiselerin altında
Genç ve yeni bir kalp çarpıyor. (Gazellerim) i yazan
Şairi birde bu noktadan tebrik ederim

MİTHAT CEMAL

Sevgili şairimiz Kıbrıslı Bay Salimin kıymetli takriz belîğleridir.

Ey İffetî sühandan
Eş'arı vechi handan
Birşah eserki inşad
ettin umumu hayran
Mührü münürü hikmet
Mağbutu çeşmi devran
Bunlar gazelmi yoksa
Tasviri ruhu canan
Her bir gazel bir inci
Mevludu nuru vicdan
Takrize pek sezavar
Yazsın bütün ediban
Al tarihi mücevher
Zi kıymı dürri mercan

1356

Şiir edebimizin pek kıymetli ve dirayetkâr üstatlarından halûk ve nezih muallım alım Bay İstefan Hilminin enfes takrizleridir.

“Üstadı şiir ve edip Bay Ali İffete,,

Şuara bezmine bir şemi feruzan kalemin !
Ürefa bezmine bir meş'ali irfan kalemin !
Dürri hikmet ile arastedir her eserin !
Pür sefadır kaleminden saçılan her küherin !

Badei aşkı ilahiden alıp feyzi cünun
Negei şevk ile olmuş dili pakın meşhun
Olmayan dahili dergâhı cünun kâm almaz
Bu feyafide tekâpu ile ilham almaz
İffetin bir gazelinden bilir eshabı fünun
Nice ibdai keramat ediyor hükmü cünun
Sen de çek arif isen camı cünunu bir dem
Mest olup hazreti cibrile olursun mahrem
Bu meyin katresidir zinde kılan mürdeleri
Getirir vecde bunun cür'ası peg mürdeleri
Kevseri aşkı hakikat katratı, bu züllâl
Ediyor arifi sermesti temaşayi cemal
İffetin yarı cenanı bu hakikattır bil !
İffetin virdi zebanı bu hakikattır bil !
İffete pirev olan hakka olup dildade
Olur alâmi cihandan ebedi azade
Rahı aşk içre heman İffeti takip eyle
Kaleminden dürü gevher saçarak söz söyle
İffetin aşkı gibi kalbi ve ruhuda nezih
Hikmet ü bahs tasavvufta Füzüliye şebih
Düşün ol hüsnü hakiki ne gönüller çekiyor
Her gönül ravzasına tohumı bedayi ekıyor
İffeta sanmaki sensin eden izharı hüner
Ettirir hüsnü hakiki sana isarı küher
Onun ilhamı, bütün andeki asarı hikem
Onsuz elbette kalır hamei şair ebkem
Hilmiya vadii hikmette olup hemrahı
İffetin kâbına varmak dileyorsun kâhı
Çekma beyhude tuab bahse girip duru diraz
Sen o ulviyete zira edemezsin pervaz

İSTİPAN HİLMİ

Gordik oğlu Gordikyan

**Naşiri şehir ve Edibi mahir kıymetli kardeşim
Üsküdarlı Bay Salih Saim tarafından ihda olunan
takrizi âlidir.**

*« Mefharrüşuara, Ali İffet Biyhemtaya tuhfei kem-
teranemdir. »*

iffet

Evet, bir şairi ez cumle bu mübarek isim veya mahlası taşıyan afif bir şairi mahiri mevzuu bahis ü makal ve sermayei hasbuhal etmeden evvel onu yanı İffeti serlevhai ibcal etmeğe mecbur oldum.

Zira, şayanı hürmet bir mana ifade eden bu, üç harfli pak ve nezih kelime öyle kıymetli bir lügattirki insan onda bütün fitret güzelliklerini, tabiat ve ahlak ülvîyetlerini, mekarım ve Hasail nurlarını görür ve okur. Bunun için dir ki beşerriyetin nurlu zümresi, alemin yaradılışından beri onu yanı (İFFET) tabirini kadınına, ve erkeğine alem etmekle iftihar ve hüsnü tefeül etmiş ve (maneviyet) inden hayirler ve feyzler dilemiştir.

Şimdi gaibe ihtiram şeklinde, şekli tebcil ve mübece-
linde Sühanveri münevver (Ali İffet) imize o sertacı mefha-
retimize naklikelâm ve arzı meram eder de derim ki bu zat
afif ve hasifin her hangi bir bibedel (beytilkasidini)
— daha kâmil ve şamil bir müeddayı müttekâmil ile —
her biri kıttaatı hamseye bedel, rengin ve ateşin şiirlerini
(son asır Türk şairleri) nam kitabın dördüncü cildinde
gördüğüm zaman kendi kendime « ne olurdu ? » demiştim.
Şu sahifede İffetin « mukkades aşkı menzur olaydı » evet
mümaileyhin kasidei natiyesinde neler ve neler yoktu?
Ez cumle şu (muhallede) ler var idi.

Emin vahy benim aşkımın müfessiridir
Havase rüsen olur metni hikmeti aşkım

— ve —

Bu aşkın ismine (Sevdayı Ahmedî) derler.
Rakıbı aşkı Hüdadir, rekabeti aşkım

— ve —

Duebruvanı Muhammed yegâne mihrabım
(Ehad) le (Ahmed) e bağlı ibadeti aşkım

İşte ben hazretin o şairi güzide hasletin Naatı şerifini
okuduğum zaman hakikaten hassan kadar kıymetli ve Ali
nenzilet bir şairi Nazim pesend olduğuna iman ettim.

Allahın inayetile rayıhadar ve kıymetdar (Gazzelleri)
ntişar ettiği gün ben herkesten evvel «Şeyhgalib» lisanin-
dan - büyük bir helecan kalp ile - :

«Meydani Nazme çıktı Ali, kahraman gibi
Aldı Cihanı kabzaya Sahibkiran gibi
Elfazi oldu nuru cilaçeşmi manaya
Kenana pirehen götüren kâriban gibi»

Kıtası ile obi emsal ve faziletşiar Şairi iffetkârımı
alkışlayacağım.

Şu abdi acizide vaktile tahrırı ve edebi hizmetlerimden
dolayı üdeba kalemleri şu yolda teltif büyürmüşlardı.

Bin yaşa ey kuretülayın ivatan
Namdar ol hüsnü asarinle sen
Feyz ü irfanın mezit etsin hüda
İftihar etsin seninle ailen

Şimdi ise yetmişe yaklaşan ömrüm

Üfule doğru yürüdüğünü his ediyorum. Mezar taşıma
şu mısraî yazmak veya yazdırmak istiyorum.

Tehi dest olduğumdan yerlere geçdim hicabımdan.

Üsküdar: Salih Saim

GAZELLERİM

Gazel

Büyük Şairi Hâkim Bay Feride

Bir tecellizar olur dil incilâyı nurdan
Fark olunmaz hak bilir miratı kalbim turdan
Biz en elhakk güy idik vahdet sarayı sidrede
Doğmadan şemsi hakikat, fikreti mensurdan
Hiç ayılmaz mestii aşkü şeğaftan ta ebde
Nuş eden feyzi şarabı didei mahmurdan
Kaldığım mehcuru didari cemalin gam degil
Zereler nakâm olurmu şemsi duradurdan
Ey sitemkâr eyleme meftununa cevrucefa !
Arşı sarsar kopsa bir ahım dili meksurdan
Fitretince hayru şer doğmakta her mahluktan
Sem gelir elbet yılandan bal çıkar zenurdan
Hüsnü hulkun kıymeti hüsnü cemaldandirfüzün
Bethisal akbeh olur, bed çehrei menfurdan
Her amel, eshabının şevk averi vicdanıdır
Zevk alır cevri ehli ah ü nalei magdurdan
Şiiri muhrık daima makbuli ehli dert olur
Feyzi sevdadır garaz manzumdan mensurdan
Safdır ol rutbe kim hayranı, ebkârı nüket
Farkı yok endişemin bir sinei billurdan
Hak perestim ol kadar (İffet) ki sem'i ruhumun
Güş eder hakkın sadasın ziri payi murdan

ALİ İFFET

Gazel

Hüseyin Avniye

Ben aşkına dilbestei naçarım efendim
Mansur gibi zülfüne berdarım efendim
Her yerde seni görmedeyim hazırü nazırü
Ben cinneti sevdaya giriftarım efendim
Bin hamdüsena menzili maksuduma irdim
Miratı mücellâna nikehdarım efendim
Haki rehin olmak ne büyük payei rifat
Nurun ile bir mührü ziyadarım efendim
Hayfaki seni görmesini bilmedi musa
Her zerrede ben naili didarım efendim
Ruhulküdüsüm mayei canım demi isa
Rahında senin abdi vefakârım efendim
Yoktur hevesim debdebei servet üçaha
Ben saltanatı fakrde hünkârım efendim
Pehnayi Cedelkâhı muhabbette dilirim
Uşsaki belâhahe alemdarım efendim
Habe vararak bunca sene garda kalmam
Ben zikri demmadem ile bidarım efendim
Hemcinsimin alâmı beni kılmada dilhun
Mahrumu huzur ü ebedi zarım efendim
Al canımı kurtar beni rabbim yaşamaktan
Pek muztarib ü hasirü bizarım efendim
Sensin bana hurşidi kemalâtı hidayet
Ey Ahmedü Mahmudi keremkârım efendim
(İffet) bana ayinei hak, türı kelimsin!
Mensur gibi zülfüne berdarım efendim

ALİ İFFET

Gazel

Süleyman Ferit

Yar gelmişti bana mesti hiraman bir gece
Mah girmiş koynuma nazan ü lerzan bir gece
Her taraf mağbutu cennet her taraf taûrı kelim
İntişar etmişti envarı yezdan bir gece
Ta ezel olmuş iken methuşu sergerdanı aşk
Kendime gelmiş idim üftanü hizan bir gece
Leyletülmirac idi ol şeb ki gördüm yarımı
Vechini lutfeyleyip gösterd. canan bir gece
Çeşmi sehharı beni sevdalara gark eylemiş
Badei aşkile olmuşum perişan bir gece
Parlatırken berkı rûhsarı cünunu aşkı
Zindekii can verirdi misli iman bir gece
İnsilah etmiş de hakipaye etmişti şitab
Oldu canım fahrile canane kurban bir gece
Ta ebet ondan cefa, benden dahi sıdku vefa
Yar ile etmiştik öyle ahdu peyman bir gece
Cevrini kesmiş idi benden liyakatsız diye
Tabesübh olmuş idim giryan ü nalan bir gece
Gamzei gamharı cananın füsünü sihr ile
Derdime vermişti abı hizri derman bir gece
Kâh firkat ateşi kâhı hayalî vusl ile
Oldu (İffet) nim giryan nim handan bir gece

İFFET

Gazel

İsri celili Ahmededir intisabımız
Beytülharamdır dili kudsi meabımız
Mızrabımızda inliyor avazı cebrail
Kür'anı mahzdir neğamatı rebbabımız
Dilmürdekânı zinde kılar feyzi aşkımız
Ruhu mesihe gıpta verir abu tabımız
Erbabı zühde dersi hakikat verir, yarın
Mesti cemali yar olarak şeyhü şabımız
Envarı aşk makesidir, ufki ruhumuz
Deryayı nuru mesken edinmiş hababımız
Gam ehliyiz nişat ile yoktür alâkamız
Artar belâyı neş'e ile ızdırabımız
Biz zülfü yare bağılıyız avarei cünün
Kim haşredek devam edecek piçu ü tabımız
Meşk eyliyor anadili cennet alelseher
Ah ü figan ü nalei kalbi harabımız
(İffet) eğerçi sevmedeyiz yari bir zaman
Ağyare kemlik etmez ülüvi cenabımız

ALİ İFFET

Gazel

Cünunu aşkımı asla dememki ram ederim
Kanımla besler onu naili meram ederim
Ben öyle merdi garibüldiyarı bidarım
Ki asitani habibimde subhu şam iderim
Figanuzari anadil gibi değil nalân
Sürüdüm ehli kemale sefayi cam ederim
Fedai can ederim hakipayi maşuka
Başımla ben dili na kâma bezli kâm iderim
Füyüzi aşk ile eflâki nuri vahdette
Büraku refrefi ahmed gibi hiram ederim
Görölmüyorsada aynen, cemali ruhumda
Hilâli hüsnünü yarin mehi tamam iderim
Beni bitirmek ise fikru maksadı yarin
Husulü maksadına ben de ihtimam ederim
Gönül yanar beşerin ızırabı müthişine
Huzuru rahatı vicdanıma haram ederim
Bütün umuru mesalihde hükmü vicdani
Ebuhanife gibi kendime imam ederim
Hakikati medeniyet, füyuzu ahmeddir
Bu nuru bir gün olur kâbetül'enam ederim
Hemise havli dilmede duran kamerlerle
Semai nurda (İffet) şebi garam ederim

ALİ İFFET

Gazel

Biz bu dehrin intifai nimetinden geçmişiz
Hubu zıştı hadisatın hikmetinden geçmişiz
Nikmetinden kalsak azade ne nimet! yoksa biz
Ademin lütfu uluvi himmetinden geçmişiz
Olmasın muhtel havayı inzivamız, yoksa biz
Dehri dünun incizabı izzetinden geçmişiz
Dağ dağ olmuş derunu dil, sehamı gamzeden
Biz o çeşmi dilrubanın şefkatinden geçmişiz
Ta ezeli habîde talihdir hakiki ehilidil
Biz cihanın izvücah ü rif'atından geçmişiz
Hüsnü ef'alinde bulmuştur bihiştî canudil
Vaızın şîru şekerli cennetinden geçmişiz
Biz kanaat gencinin sultani fakrulfahriyiz
Âlemin feyzi refah ü servetinden geçmişiz
Şairiyettir bize eklil izu fazlu şan
Çarhı dünun nikbet aver devletinden geçmişiz
Mestiz (İffet) badei irfan ü feyzi aşk ile
Kâinatın şevk ü zevku işretinden geçmişiz

ALİ İFFET

Gazel

Yahya Kemale

Derdimi örtmekte bin şekli nikabım var benim
Ey gönül ! senden da gizli ızdırabım var benim
Çokmudur oldümsa sermesti cununu feyzu aşk
Hunt dilden inbias eyter şarabım var benim
Hep seni görmekteyim habü hayalimde bile.
Bir hakikat meş'ali şeklinde habım var benim
Levhi endişemde durdukça hayali arızın
Taze bir aşkım, müebbet bir şebabım var benim
Cüşişeyli Sirişki gam yıkup bünyadımı
Fevkî emvac musibette hababım var benim
Ben mezarsız bir şehidi aşk isemde gam değil
Ehli arşı ağlatan hüznü turabım var benim
Ettiğimden intisab ol şahı hüsnün aşkına
Kendi nefsimden bile kahrı hicabım var benim
Sanma ey gafil beni avare bir seyyarı dehr
Rehberi rahım mübeccel bir kitabım var benim
Kimseyi rencide itmem, itsede kemlik bana
Olsa olsa kendime renci itabım var benim
İttim istikrah erbabı riya ve fitneden
Kutsiyane umku ruhumdan hitabım var benim
Canfedayım (İffet) ihvana ve hatta düşmana
Neyleyim bir tıneti âlicenabım var benim

İFFET

Gazel

Şairi Mahir Bay Halil Nihade

Nedir bu girye gönül ! bu nevayi naşadın !
Değil muvafık debi edeb bu feryadın
Gam ü belâ imiş asarı lütfu dildarın
Ölümdür atıfeti sayde karşı sayyadın !
Cihanı nura boğan afitabı aşkımla
Kapandı şöreti bicası kaysu ferhadın !
Muhabbetim sana karşı tezayüt ettikçe
Tezauf etti o nisbette cevri mütadın !
Atar fırcasını bamı çarha hayretten
Göreydi nuru cemalin duçşmi behzadın !
Vazifesi ecelin yok, bulunduğun yerde
Taahhüt eyledi taktili çeşmi celâdın !
Tecelliyatı hidayet nümuni aşkımla
Değiştirdi akibet efkârı hüski zühhadın
Verayi perdeden aksi cemali yarı gören
Teyakkun eyledi manayı remzin icadın
Defini hâk edecektir seni bu aşk (İffet)
Devapezir olamaz illeti hüdadadın !

ALİ İFFET

Gazel

Hüseyin Sirete

Bu şurişkehde ahvali şüunun hikmeti vardır
Hüdanın destiğahi hikmetinde san'atı vardır
Cununu aşka düşmüş ben gibi avare yoktur yok
Bana nisbetle Mecnunun ne aciz cinneti vardır
Alistım ateşi aşka cehennemden hazer etmem
İnanmam düzahin ta olkadarkim şiddeti vardır
Teyekkün etmeliki mutlaka bir paki tınetdir.
Görünce Ademin her bir işinde iffeti vardır
Ne türlü eylese lütfu kerem hep eyleriz küfran
Anıñcün ehli aşka ol perinin hiddeti vardır
Nisarıcan edince hakipayi yare kurtuldum
Sanırdım bir zaman kim canımın bir kıymeti vardır
Derunu dilde yarin tirmüjgâni hesabsızdır
Dimekki kalbimin ulvî refahu serveti vardır
Biçilmez kıymeti uzması zerle ehli namüsün
Semavî bir şeref bitmez tükenmez izzeti vardır
Musibethanei alemde sanma aşinasızdır
Enisi kalp ü ruhu (İffet) in bir sireti vardır [1]

(1) Üstadı şiir ve edib Hüseyin siret Beyefendi

Gazel

Zevki yok ehli dilin derdü gamından başka
Virma yarab bana yarin eleminden başka
Yağdırır çeşmi füsünkârı hadenki gamze
Gördüğüm yoktur Omahın kereminden başka
Ben iken kaysı hakikii beyabani cunun
Bağlayan yok beni ol zülfü Hamından başka
Ayeti aşkımı tahrir e medadı kudsi
Bulmadım kalbimin aşüfte deminden başka
Fhli arş eylemiş ol sirriledünni ifşa
Abı hizrin yeri yok gonce feminden başka
Şüphe yoktur ki odur secdekehi illiyyin
Sürme yok çeşmime haki kademinden başka
Nökte perdazii ebkâri meani edemez
«İffet» in hamei dürri rakaminden başka

ALİ İFFET

Gazel

Olunca haki derin gülşeni mezar bana
Dokunmuyor elem ü derdi rüzgâr bana
O rütbe etti gönül derdu gamla istinas
Ki zevku neş'e verir ah, ahu zar bana
Habir olurmu gönül kahru derdi sevdadan
Cununu aşk cenan verdi kirdikâr bana
Te'ezzül eylemem en'amı bağı rıdvana
Füyüzi aşkın iken yarı dilşikâr bana
Beni sever bunu her hali gösterir amma
Nedendir eylemiyor zalim aşikâr bana
Hiramı, cilvesi, nazı beni yaşatmıyacak
Haram kıldı hayatım o işvekâr bana
Huruşa geldi yine tab'ı pakin ey (İffet)
Bu nazmı müntahabi kıldı yadigâr bana

ALİ İFFET

Gazel

Süüd Yavsiye

Yari her gördükte hayretten lisanım lâl idi
Ruhu vicdanım hemişe payine rûmal idi
Derdi aşkı yar ile kalubelâda tînetim
Kays ile, Ferhat ile Vamık ile hemhal idi
Ol perirüyün azabı ruzu hicrin görmeden
Ruzu şeb gönlüm heman pür neşei amâl idi
Hakipayı yare yüz sürdükçe elbet dökdüğüm
Eşki alim hun dil şeklinde arzıhal idi
Azmi meydani sema ettikte ol mabhubu can
Al eteklikle mücessem ateşi seyyal idi
Nazm ile uğraştığım beyhude bir gayret imiş
Sevdiğim sertabepa bir şiiri alülal idi
Olmadan evvel şehidi kerbelâyı aşkı yar
Tairi ümidim ey (İffet) şikeste bâl idi

ALİ İFFET

Gazel

İltifat eylermi gönlüm, ıztırabi aşkıma
Abı kevser gıpta eylerken şarabı aşkıma
Mürdekâne zerresi vermektendir bin feyzi can
Ruru isa oldu hayran abu tabi aşkıma
Lem'asından halk olunmuştur ezelde afitab
Zatı nur aşiktir envarı şehabi aşkıma
Hayretinden serteser mecnun olur lâhutyan
Vakıf olsa sırrı medlüli kitabı aşkıma
Güller açmıştır mezarım mevsimi gül irmeden
Hakim olmaz nevbahar asla türabı aşkıma
İste oldur bir hakiki menbai abıhayat
Can atar insü melek feyzil'üabi aşkıma
Piri hilkat, nevcivanii ebet vermiş ana
Haşroneşr olsa hâlel gelmez şebabı aşkıma
Feyzinin hayranıdır ta hilkatinden mihrumah
Nuru mutlakdır demişler afitabı aşkıma
Nağmesinden ta ezel raksan olur kevnü [mekân
Uymayan insanmıdır (İffet) rebbabı aşkıma

ALİ İFFET

Gazel

Sabahadek uyumam farti ıztırabımdan
Hirasü havf eder oldüm huzuru habımdan
Azabı düzaha karşı muafiyet aldım
O işvebazi cefakâra intisabımdan
Benim o mesti ezel, bade hari aşkı ebet
Ki büyimey çıkacak haşredeki turabımdan
Kıyam ederdi mezarında canlanıb cemşit
İrişse ruhuna buyu şarabi nabımdan
Terennümati hazinesile bülbüller
Temeşşuk etmededir nalei rebbabımdan
Sipahi derdü keduret, kavafilî güssa
Tene'üm etmede alâmı bi hesabımdan
Küsufi daima uğrardı safhai hurşit
Tenevvür etmese envari afitabımdan
Takaddüm itti muhabbette sureta mecnun
Yalancı şöhrete kondu benim gıyabımdan
Herem reside iken şimdi çehrei eşar
Hayat ü revnak alır (İffet) abu tabımdan

ÂLİ İFFET

Gazel

Nalekâri matemîn kalbû zebanımdır benim
Andelibi zar, telmizi figanımdır benim
Umku ruhumda yatan tigi cefayı aşkı yar
Tabemahşeren muazzez mihmanımdır benim
Fikretim ki hemdem ü hemrazı cebraildir
Arşı rahmandan hafi peygamre sanımdır benim
Kışveri aşkın benim sahib kir'anı ta ezel
Kays ü Vamık bendegânına tûvanımdır benim
Kalbi zarımdır tecellihaneî aşku cunun
Pertevî hüsnü ezel' zibi cenanımdır benim
Eylemezmi feyzi tesirile ihyayı kulub
Ruhu kudsi hamei muciz beyanımdır benim
Nazır ü menzurum ol şuhu cefa mutatdır
Sevdiğim ayine hem ayine danımdır benim
Canfezadır cilvesi, celladı candır gamzesi
Dilberim hem varıcan, hem hasmî canımdır benim
Eyleyen dilteşnikânı aşkı sirabı zülâl
(İffet) ancak kevseri şiiri revanımdır benim

İFFET

Gazel

Yaresin açmaz tabibi sem peres tare gönül
gösterirmi bergüzari yari agyara gönül
Nale senci ıstika olmaz cefayı yardan
Cevrine vakıf iken dil verdi dildare gönül
Küştei hicranı olmuşken yine ümit eder
Vuslati canbahşi yarı ah biçare gönül
Gamzei hünharını teslit eder her dem ana
Bi sebep zan itme olmuş böyle sad pare gönül.
Dün yine etmişti canan zehri handi iltifat
Zehirden ezhar açib dönmüştü gülzare gönül
Nalei mahfide üstadı ezeldir benzemez
Hıffeti tabû mizacı bülbülü zare gönül
Mestsahbayı muhabbet olsa (İffet) çokmudur
Verdim elhak ta ezel ben camı serşare gönül

Gazel

Gice alev çıkıyor sakfı habgâhımdan
Tutuşsa çokmudur afak dudu ahımdan
Hemişe sinezen ü sineçak ağlıyorum
Felek ayırdı beni ah mihrûmahımdan
Bana şifa verecek bir tabibi hazık yok
Sehami yesü keder vurdu kalbgâhımdan
Benim yegâne celisi seriri kişveri gam
Bütün cihanı elem doğdu tahtigâhımdan
Belakeşani cihanın benim serefrazı
Hüda düşürmesün. (İffet) bu izzu cahımdan

İFFET

Gazel

Hakka - mikdarı nasibince - kişi agâh olur
Arifi billah olanlar arifi billah olur
Anlaşılsınmı muammay ihayatın gayesi
Ma hasal ömrü tebahtan ah ile eyvah olur
Mebhası tevhidde racil kalır idraklar
Gerçi aklın matlabi hemvare istiknah olur
Rahımızdır ta ezeli tigi sıratı müstakim
Kıldan ince olsada ehli dile şehrah olur
Sade allahı görür her lâhza erbabı yakın
Masivadan zevk alan şayanı istikrah olur
İştियakı yar ile canım teali etmede
Ruyeti didar için ahım ile hemrah olur
Gerçi efalim beni kılmış gariki masiyet
(İffet) ifganı derunum tevbei cangâh olur

İFFET

Gazel

Tahir Olgun'a

Belâyi aşkı yare can dayanmaz
Bu müthiş derde bin derman dayanmaz
Tükettim ömrümü sevda yolunda
Sefihe servet ü saman dayanmaz
O kâfir, gamzeye ruhsat verince
Dili uşakta, iman dayanmaz
Mesih olmuş bize bir canlı şahit
Cemali meryeme rahman dayanmaz
Nişat ü neşe durmaz oldu dilde
Musibethanede mihman dayanmaz
Yine cuş eyledi deryayı aşkım
Bu tufan içre keştiban dayanmaz
İrişsem bir zaman lütfü visale
Gönülde raşei pinhan dayanmaz
Fesadi kalbimin perverdikârı
Olan sensin sana bin can dayanmaz
Yakardı şulei ahım muhakkak
Seni amma buna vicdan dayanmaz
Hiram ettikçe (İffet) ol perizat
Bu naz ü işveye şeytan dayanmaz

İFFET

Gazel

Muhterem hocam Abdülaziz Mecdiye

Mevcut olaydı bende akıl zerrece bile
İkmal eder idim onu feyzi cunun ile
Ol maha nakdicanımı isar eder idim
Geçseydi ah fırsatı nakâhzuhur ele
Tasvire gelmiyor şebi hicran fecaati
Görmüş değildi çeşmi cihan böyle haile
Serdefteri cununi muhabbet benim, fakat
Mecnun düştü aşk ile nahak yere dile
Tagyiri fikri aşkım için ettiğin eza
Billâhi sayı nafiledir sayı nafile
Kıldım şuurdan yine tecrit nefsimi
Ey akl benden eyle hazer bir görün hele
Cananımın izarını bir görsa andelib
Atfı nazar edermi idi bir daha güle
Aguşu zevki ilmime birdem gireydi yar
Muhtacı hal kalırmı idi hiç mesele
Aşkile bercü merc olan ahvali kalbime
Arif iken tevessul eder hep tecahüle
Merd oğlu merd olan feleğe minnet eylemez
Tercih eder cehennemî lütfü esafle
(İffet) cununu aşkının esbabın anladım
Kalbin esirdir ezeli hüsnî ekmele

İFFET

Balkan harbi hezimetimiz üzerine yazılmış idi :

Bir habı müselsel, ezeli mezhebimizdir
Azadekii kayd, ebedi meşrebimizdir
Mihrabı atalet, bize bir kıble kehi şum
Nakusu belâ, peyki sürudi lebimizdir
Nadanı ile eyleriz icadı havarık !
Fifayi velehzayi cehil mektebimizdir
Hakkaki birer şiri celâdet idi ecdat
Hayfaki bizim sanki cebanet ebımızdır
Çenber içine aldı bizi savleti ada
Talice zühal sanki bizim kevkebimizdir
Bir nehri huruşanı teyakkuz ve tenebbüh
Olmazsak eğer bahrı adem mansabımızdır

İFEET

Gazel

Cunun

Arifizarif Bay Remziye

Ateşi aşkınla oldum bülbülü zârı cunun
Tabîşârâdır gönülde şevki gülzârı cunun
Müşteri bulmazdı bazarı mehabbet gâh gâh
Bitmese gülşenserayı gamda ezharı cunun
En büyük aklü şura vaktolur eyler hulûl
Ol kadar muciznümadır feyzi envârı cunun
Cür'asın bin akle tercih etmiyen divanedir.
Refeder barı kuyudu camı serşârı cunun
Aklı evvel dersalır sihrü füsunundan anın
Sanma mecnunanedir divanı eş'ârı cunun
Huşmendiden ziyade sahibi kudret odur.
Haşredek cari olur ahkâmı asârı cunun
En mükedder kalbi seyrabı zülâli şevk eder
Zevki lâhutidir ancak varsa ekdari cunun
Serteser dünya ve mafihayı istihkar eder
Düşmeni kaydı emeldir tab'ü mişvârı cunun
Belki cinnettir hakikî rehnümayı feyzi hak
Anlaşılmaz tâ ebet medlûlü esrârı cunun
Sırrı idraki beşer aynen muammayı kader
En büyük aklü zekâ bir na'sı berdarı cunun
Leşkeri gamla bütün iklimi aşka hâkimim
Çok mudur, oldumsa serdarı alemdarı cunun
Ruhı behzad eylemiş tasvir levni aşk ile
Resmi iffettir yegâne nakşı divarı cunun

ALİ İFFET

Gazel

Biçakçızade Hakki Hocamıza

Nar, mahluk nari ahımdan
Kalbi düzah şırası ahımdan
Kül olur ah o bi vefa birdem
Geçmiş olsa kenarı ahımdan
Ruzu şeb girye ve figan ederim
Etmeyüb ar, ari ahımdan
Çıkar avazı matem üşiven
Kerbelâyı mezarı ahımdan
Müteellim bütün ğaram ehli
Derdi sevda şıarı ahımdan
Cümle ervahi aşıkını kiram
Ağlıyor zar zar ahımdan
Ta ezel bağzarı huldi berin
Halk olunmuş bahari ahımdan
Kızarır gül henüz gonce iken
Nutku hari hezari ahımdan
Mehveşanın lâtif cilveleri
Muktebes gamzedar ahımdan
Ruhu mecnûn ğarkı aşk olmuş
Leylii işvekârı ahımdan
Bin cehennem söner hicabından
Küzer itsa civarı ahımdan
Hikmetin anlamam fakat sanırım
Zevk alır kirdikâr ahımdan
Ruzi mahşerde (İffet) ol bi din
Yanar ateşnisar ahımdan

İFFET

Gazel

Kardeşim Zeynel Besim'e

Açınca kimse bana yare intisabımdan
Ecel teri dökerim şiddeti hicabımdan
O şahı hüsne ne mümkün beyanı aşk etmek
Meğerki halimi fehmetstün ictinabımdan
Rebabımın nağamatı enini ruhumdur
Garam şuleleri fışkırır rebbabımdan
Belâyı mahz imiş insana kesreti idrâk
Ne bahtiyar imişim ayyarı insilâbımdan
Şebabı daim olur feyzi aşku sevdanın
Henüz kıl kadar eksilmedi şebabımdan
Ecel halâs edecekdi beni fakat korkar
Tutuşmasın oda narı dili hârabımdan
Hemişe görmedeyim yarcamı rüyada
Hüda ayırmasın (İffet) o tatlı habımdan

İffet

Gazel

Abdürrahman Şeref'e

Bugün esrarı aşkı anlayan yok dinleyen olmaz
Değil esrarı aşkı adi nükte fehmeden olmaz
Temeldir intizamı aleme şimdi havaiyat
Hakiki meşleki irfana hahişle giren olmaz
Cunun ehli olur kâhice şadan yoksa akiller
Musibethanei âlemde asla şadu şen olmaz
Sanırdım görmeden fısķı fücuru darı dünyada
Ki bir zen merdi taklit etsede bir merd, zen olmaz
Fesadü fitneden vareste kalmazmı o meclis kim
İçinde hüsnü aşkın gülşeninden bir diken olmaz
Sunufi derdü gam amacıdır kalbim fakat bence
Hayatın zevki yok bir dilde kim cevru mihen olmaz
Şu hükmü ittifakan verdiler şiir ü edeb ehli
(Ali İffet) gibi alemde bir merdi sühan olmaz

İFFET

Gazel

Akif Hocama

Rahı aşka salık oldum şevki imanım ile
Aşıkı zarım bütün ruhumla vicdanım ile
Reşk ederdi halime görse beni ehli bihişt
Lebbeleb mesti muhabbet mahı tabanım ile
Tabiș efzadır dilimde feyzu en'amı cinan
Ruzuseb düzeh nişin olsam da cananım ile
Dergehi canana rehberdir tuluatı cunun
Hal müşküldi kalaydım akl ü iz'anım ile
Aklımı kaybeyledim aşkınla geldim akibet
Asitane sade kurbanın olan canım ile
İttim istinası kat'i derdu alâminla ben
İştigal etmek abes, tetbiri dermanım ile
Pek büyük noksan imiş (İffet) yazık his etmedim
Kutsiyani ettiğim taciz, efganım ile

İFFET

Kendi gazelime nazirem

Mevc urur her akl içinde nuru sehharı cunun
Ehli aşka cilvesaz olmakta ebkârı cunun
Sanma asandır irişmek cinnetin irfanına
İtmeden hakkile arif, seyri edvari cunun
Baktılar ki cinnetim, gülzari aşküllahdır
Sakinanı arş olmuştur heveskârı cunun
Şahidi gülçehrei gamdır hiridarı anın
Kalp aşkıdır tecelligâhi bazarı cunun

Eylemez tesir ol magruri hüsne vah kim
Olmada beyhude giryan çeşmi hunbari cunun
Akibet olmuş hadenki gamla hün efsan olan
Dağı sinem lâlei sahraî zerkâri cunun
Baksa herkes didei insaf ile ef'aline
Kendi kendini eder mahkûmi naçari cunun
Akili danâ kesilmiştir nice mecnunlar
Zevk alır divaneler etmekle inkârı cunun
Kendini mahveylemek insan için, cinnet ise
Sertaser olmuş beşer şerri dil azari cunun
Derdi aklımdan eser varsa onu imha için
Sun bana ey desti kudret cami serşarı cunun
Dembedem müzdat olunca bunca alâmi hayat
Olmamak mümkünmüdür adem giriftari cunun
Hilkati âlem ve ademdenberi beynelbeşer
Çarpışırılar daima emvacı devvari cunun
Zühdü hüşk erbanına baktıkça rağmen onlara
Bağladım artık meyanı akla zünnarı cunun
Öyle sultanım ki iklimi cununu aşkına
Tahtıkâhı şevket ü şanımdır aktarı cunun
Camiülezzat bir sevda ile sevdim seni
Hem esiri aşkin oldum hem hükümdari cunun
Adem ü Havvayı zehri aşk ile tesmim edip
Ta ezel cennette de hakim imiş marı cunun
Bir hakikî mesadet yoktur cibanda vakia
Nisbeten amma olur mes'ut ebrarı cunun
Bak ne icazkâr imiş cinnet ki en akillerin
Ravzaî idrakine saçmıştır ezharı cunun
(İffet) in (Mecnun) bir şakirdi bi iz'anıdır
Her kelâmı aşkı bir şehnamei zari cunun

İFFET

Gazel

Şairi fadıl Mahmut Kemâl'e

Cununu aşkım imiş derdi canın ey bülbül
Yakar derunumu ondan figanın ey bülbül
Terentümatı hazinanen akseder cane
Firazı kubbei dil, aşyanın ey bülbül
Alelseher melekütilere hitab eyler
Bilali aşkı hüdadır, ezanın ey bülbül
Nasıl ihata eder kalbin öyle sevdai
Cihanı aşka fezadır cenanın ey bülbül
Şikâyetin bütün alâmı hicri canandan
Hafi değil bize, razı nihanın ey bülbül
Lisanı aşkına kamusu gaybdır gönlüm
Senin yegâne benim tercümanın ey bülbül
Hemişe gezdirecektim bihişt içinde seni
Benim elimde olaydı inanın ey bülbül
Deruni giryede şakirdim olmadım halâ
Benimle geçti nice imtihanın ey bülbül
Nefeslerim sana ilkayi feyzi aşk eyler
Bana seza ebedi imtinanın ey bülbül
Terennüm eyler idi (İffet) ayeti aşkı
Olaydı vüs'ati heft asımanın ey bülbül

ALI İFFET

Gazel

Orhan Rahmi evladına

O külberki hayayi maili zevki visal etmem
Dili pür atasım teskin için azürde hal itmem
Semenzarı ızarın soldurur endişesindendir
Ki busemle kitabı aşkıma kaydive bal etmem
İdüb terki siva, aşku cununa hasrı nefis itdim
İlâhi rindi seydayım abesle iştigal itmem
O nuru bı misali mührü maha eylemem teşbih
Bu bühtanım la cananım, karini infial itmem
Yegâne menbai abı hizirdir lâl nüşini
Bedihidir onu ben dahili bahsu cidal etmem
Kemalim var iken feni cununu aşkı sevdada
Fazilet meahasında serdi davayı kemal itmem
Hemîşe zikru fikrim dasitanı hüsnü canandır
Lisanü aklımı beyhude vakfi kıl ükal itmem
Göreydim ah ol dildari koynumda derim amma
Dili süzanımı divanei fikri mühal itmem
İşittim dün gece kalbi rakibi eylemiş taltif
O namerde kıyâmî haşrede hakım helâl itmem
Alıştım ol kadar narı cahimi Hicri canane
Ki mahşerde bile izharı asarı melâl itmem
Tecelliye cemali yare karşı doğrusu (İffet)
Hitabı «len teranî,, remzine ben intikal itmem

İFFET

Ölen kızım Zehranın ruhuna !

Dilki bir şivenkehi matemnisarındır senin
Andelibim ! aşiyani rahnedarindir senin
Hatıratın yade geldikçe senin ey nurican
Ağlarım zira bu girye yadigârındır senin
Tutiyayi çeşmi giryanım turabı merkadin
Secdekâhım ruzuşeb haki mezarındır senin
Firkatin alâmu ekrarile çeşmanı peder
Tabemahşer çeşmesari zarı zarındır senin
Ruhu mecrûhum tavaf eyler demmadem ah edüp
Makberinde nuru aynım türbedarındır senin
Meyyitim ruhan, beni cismen ayakta gezdiren
Zindeki bahşı hayali dîlfikârındır senin
Can çekişmekten ibarettir hayatı hazıran
Cismin (İffet) bil fıraşı ihtizarındır senin

İFFET

Gazel: Fuzuliyi taklit

Muhterem İbrahim Alâettine

Küştei aşkın ki haki makberinde yan yatar
Sanma meyyitdir ceset şeklinde yekser kan yatar
Çokmudur olsa ziyareşgâhi huban merkadim
Toprağında bir şehidi hançeri müjkân yatar
Dideme akseyledikçe ol mehi tabanı naz
Merdümi çeşimde aynı pertevi imân yatar
Bahşeder abî hayati cavidan, busi lebi
Ziri lâlinde o şuhun çeşmei hayvan yatar
Doldu nari düzahi hieranı cananımınla ah
Kalbi pür derdimde pek dehşetli bir volkan yatar
Mehveşane çokmudur candan perestîş ettiğim
Dilde hep aksi cemali hazreti yezdan yatar
Rahmedip dün sevdiğim gösterdi ruyi iltifat
Şimdi kalbimde hezaran ravzai rıdvân yatar
(İffet) in hoş gör (Fuzulî) cür'eti taklidini
Aşkî lâhuti gibi kalbinde bir aslan yatar.

İffet

Gazel

Güzel sevmek güzel bir ruha malik olmadan olmaz
Dikenler gül gibi hurşide karşı handezen olmaz
Açılmaz gonceler şermeyleyüb pakize renkinden
Serapa çünkü onlar sen gibi bir gülbeden olmaz
Hatadır benzedilmek serve kaddi naz perverdin
Güzel bir serv öyle nâzenin ve ruhten olmaz
Giderler küyu yare dembedem biçare aşıklar
Peyami vuslatin isale amma bir gelen olmaz
Mukis olmam gamu sevdada ben Ferhadü, Mecnuna
Benim kalbim gibi âlemde bir darülmihen olmaz
Mugaylan zarı mihnet, küştekanî aşka medfendir
Şehidanı gama alâyişi kabru kefen olmaz
Bu surethanede hüsnü ezel matlubumuz yoksa
Könül mecnunüher leylâ misali simten olmaz
Bülendi himmeti merdani istiğnaye, bi şübhe
Seraser alemler imkân tek bir nimeten olmaz
Sanırsın hüsnü Meryem çanlanıp gelmiş yine dehre
O kâfir kişe benzer dilberi imanşiken olmaz
Bütün sihru fisun imkânını çeşminde cem etmiş
O gözlerden müessir, kalbi zare bir diken olmaz
Dili avareyi azade kılmaz bendi zülfünden
Bilir mecnuni aşkı kayt için başka resen olmaz
Belâyî aşkına gerçi olur çok kimseler mahkûm
Cefayı tiri nazın, ben gibi amma çeken olmaz
Alanlar feyzi ilmi mektebi irfani lâhuttan
Şu cehl abat na sütte alimi rahzen olmaz
Rumuzi hüsnü aşkı âleme faş eyledin (İffet)
Cihanda sen gibi bir şuhumeşreb zülfiten olmaz

İffet

Gazel

Hakikî aşıkı şuride, kalbi dağdar ister
Gönül, derd aşınayı aşku sevda bir nigâr ister
Ölürken didei nemnâk ü mahzunile, gönlüm ah
Veremli dilberinden bir nigâhı canşikâr ister
İrişti mevsimi gül, nevbahari matemim vardır
Anın çün gülşeni dil bir hezarı nalekâr ister
Serapa yare doldum naveki hunrizi gamzenden
Gönül, seyyarü pür ahter mezari lâlezar ister
Gıdayı ruh ü vicdanım benim, derdû derunumdır
Gönül, bir musikî dilşikâfi ahu zar ister
Şafak renk ü emel pira demi vuslunda cananım
Hababi huni eşkimle izarın jaledar ister
Nedendir tabe mahşer kalbi (İffet müsterih olmaz
Ümidi intizar içre ümidi intizar ister

Merhum Adanalı Ziya Beyin gazelini tesdis

Güş edenler nalei mürği dili viranemi
Keşfedenler kafı istiğnada vazılanemi
Seyr edenler şehperi eş'ari serbazanemi
Fehmü idrak itmeyen amali ahraranemi

«Bilmeyenler gayeti efkârı serbestanemi
Dir bakınca halime akilmidir divanemi»
Gülüğış bilmem hakikattir seraser meşrebim
Cah için namerde düşmem merdi haydar meşrebim
Kutsiyan takdir edüp taklit ederler meşrebim
Neşri envâr eyliyor manendi ahter meşrebim

«Rindi seyyarım, kararım yok kalender meşebim
Hanuman aludi hicrim sormasınlar hanemi
Gerçi gündegâh olur dökmekteyim yüz kerre eşk
Dökmedim enduhi dilber haricinde zerre eşk
Aşıkım dökmedeyim daim rehi al üzre eşk
Müncezibdir ta ezel ol mihri pertev bare eşk

«Kahrı dehri dun için dökmez gözüm bir katre eşk
Malehtülmeşrutına sarfeylerim dürdanemi»

Hak perest bir ridri pür sevdai bi bendim ki ben
Aşk sahasında bir mecnunu pür derdim ki ben
Alemleri hestide öyle azli nefes ittim ki ben
Ol kadar imhayi hırsu arzu kıldım ki ben

«Bir humayi evei istiğnayı lâkaydım ki ben
Damı teklife esir olmam gören yok lânemi»

Giryenâkim ruzuşeb ol afeti pürtab için
Kabiliyet kalmadı didemde artık hab için
Söndü gitti nuri didem bir düri nayab için
Gerçi ümidi vefa yok ben gibi bitab için

«Eylerim canım feda candan seven ehbab için
Ben ziyayım ateşe yakmam peri pervanemi»

İffet

Farisi Gazel

Iran Edebiyatı Müderrisi Bay Feride

Dili hieran zede pür zar başed
Fıraki yâr, dil âzâr başed
Dilem kez firkatet çün nari nemrud
Beaksi ruyi tü, gülzar başed
Dilü can ki serazadi cihanest
Beaşkat bendei naçar başed
Şebu ruz derdü ğam mi ayedezyar
Mera an mihnetu ğam, yar başed
Betesiri fûrûğı düdi ahem
Ruhi dildar, pertev bar başed
Hükûranest derdil an peri zad
Becanem ta ezel, hünkâr başed
Beġanaze vu girişme nist, an meh
Beçeşmi mesti hud, hunhar başed
Becevri andilazar, ahu nalem
Hüruşî banki istigfar başed
Beşarti şud şehidi aşk (İffet)
Ki ferda ru'yeti didar başed

İffet

Farisi Gazel

Aşkast dinu mezhebü ümmül kitabi ma !
Nuri cemâli yâr şevet afitabi ma !
Uftadeim behâki mehabbet zelilü har
Mahvest bepayi dilber uluvvi cenabi ma !
Yekser cihan, peyrevi sultani hüsnü aşk
Peyki hudast, an şehi şevketmeabima !
Ma ançunan safakeşi ikbali dehr im
Hunabei melâlu keder şut şerabi ma !
Ma an şehidi badei aşkim ki kudsiyan
Sermest mişevend zibui turabi ma !
Qeşnanim sirışk feşanest ez firak
Şud ferşi rahi hasreti tu, dūrri nabi ma !
Dilteşneem betu melekulmevt biya biya !
Zail şevad behimmeti tu ıztirabi ma !
Der kâinât nist cüz ez cebreil vahiy
An vahiy ğayri ust buvet irtiyabi ma
Haki Hüseyin madeni miraci aşikan
Hübbi alist sidrei kudsi meabi ma

İffet

Gazel

Dinleyin ! ifgani cansözü dili sat pareden
Kat'i ümit eyledi biçare her bir çareden
Gözledikçe açdığı zahmı hun efsanım, güler
Nabeca olmazmı artık yare açmak yareden
Haşredek muzlim kalır hurşidi devran dembedem
İstinare itnese ol ateşin rüksareden
Her mesamımdan nümayan şulei seyyali aşk
Sanma farkım var şebi hicran bir ateşpareden
(İffet) aklından diler, tedbiri derman derdine
Eyler istimdat bir divane bir avareden

Ali İffet